

prima instanță: T. Avasiloaie
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Instituției Penitenciare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Lilia Chiulafli împotriva Departamentului Instituției Penitenciare cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării indemnizației de maternitate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Lilia Chiulafli și Departamentul Instituției Penitenciare, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 17 noiembrie 2015,

constată

La 28 octombrie 2015, Lilia Chiulafli a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituției Penitenciare cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării indemnizației de maternitate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 01 iulie 2014, a înregistrat căsătoria cu Andrei Chiulafli. Potrivit certificatelor medicale se confirmă faptul că Lilia Chiulafli este însărcinată.

Menționează că, soțul său Chiulafli Andrei este colaboratorul Penitenciarului nr. 1 - Taraclia și deține funcția de șef de sector - serviciul activitate educativă, psihologică și asistență socială.

La 23 septembrie 2015, Lilia Chiulafli s-a adresat la Departamentul Instituțiilor Penitenciare din cadrul Ministerului Justiției cu o cerere, prin care a solicitat să i se achite de la locul de muncă al soțului său Chiulafli Andrei indemnizația pentru concediul de maternitate prenatal și postnatal

Conform răspunsului Departamentului Instituției Penitenciare nr. 6/C-1923 din 05 octombrie 2015, cererea a fost respinsă, din motivul că garanțiile sociale pentru colaboratorii sistemului penitenciar pe parcursul activității sunt prevăzute la capitolul VI a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 și achitate din contul bugetului de stat, iar legea menționată nu prevede acordarea de indemnizații de maternitate soțiilor aflate la întreținerea acestora.

Consideră reclamanta că refuzul nr. 6/C-1923 din 05 octombrie 2015 este unul neîntemeiat și ilegal.

Reclamanta își întemeiază acțiunea în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000; Legii cu privire la sistemul penitenciar nr. 103 din 17 decembrie 1996; Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004; Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999; Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005; art. 14 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 nr. 73 din 12 aprilie 2015; art. art. 123, 124 din Codul muncii; art. art. 1, 4-5, 14, 38, 166, 167, 278 din Codul de procedură civilă, art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită reclamanta constatarea ilegalității refuzului Departamentului Instituției Penitenciare nr. 6/C-1923 din 05 octombrie 2015, cu privire la calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate; anularea/revocarea refuzului Departamentului Instituției Penitenciare nr. 6/C-1923 din 05 octombrie 2015, cu privire la calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate, obligarea Departamentului Instituției Penitenciare să calculeze și să achite indemnizația pentru concediul de maternitate, încasarea din contul Departamentului Instituției Penitenciare în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă, a fost recunoscut ilegal refuzul Departamentului Instituției Penitenciare nr. 6/C-1923 din 05 octombrie 2015, cu privire la calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate, fiind obligat Departamentul Instituției Penitenciare să-i calculeze și să achite Liliesi Chiulafli indemnizația de maternitate în legătură cu faptul aflării în concediul de maternitate în perioada 21 septembrie 2015 – 24 ianuarie 2016, urmat de nașterea copilului minor Artiom Chiulafli la 09 noiembrie 2015. A fost încasat din contul Departamentului Instituției Penitenciare în beneficiul Liliesi Chiulafli cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 1500 lei (f.d. 64-65).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Lilia Chiulafli și Departamentul Instituției Penitenciare, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 17 noiembrie 2015 (f.d.95-102).

La 26 aprilie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 103).

La 30 iunie 2016, Departamentul Instituției Penitenciare a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 30 iunie 2016, este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 26 mai 2016 (f.d. 109).

În motivarea recursului Departamentul Instituției Penitenciare a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că colaboratorii sistemului penitenciar nu sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale, fiind supuși asigurării de stat obligatorii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 15 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Liliei Chiulafli, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Până la examinarea cererii de recurs Lilia Chiulafli nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Departamentul Instituției Penitenciare, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Instituției Penitenciare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Departamentul Instituției Penitenciare, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

